

Załącznik nr 8

PRZYCHODY I WYDATKI GMINNEGO FUNDUSZU OCHRONY ŚRODOWISKA
I GOSPODARKI WODNEJ W 2009 ROKU

Lp.	Wyszczególnienie	Plan pierwotny	Plan zmianie	Wykonanie	% wyk.
1	2	3	4	5	6
I.	Stan początkowy	111.000,00	149.756,00	1 49.755,66	100,00
II.	Przychody	40.000,00	55.000,00	30.897,22	56,18
900	Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	40.000,00	55.000,00	30.897,22	56,18
90011	Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	40.000,00	55.000,00	30.897,22	56,18
	§0690 – Wpływy z różnych opłat	40.000,00	55.000,00	30.897,22	56,18
III.	Wydatki	45.000,00	195.200,00	111.456,47	57,10
1.	Wydatki bieżące	45.000,00	55.300,00	45.260,38	81,85
900	Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	45.000,00	55.300,00	45.260,38	81,85
90011	Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	45.000,00	55.300,00	45.260,38	81,85
	§4210 – Zakup materiałów i wyposażenia	15.400,00	15.400,00	5.455,71	35,43
	§4300 – Zakup usług pozostałych	29.600,00	39.900,00	39.804,67	99,76
2.	Wydatki majątkowe	100.000,00	139.900,00	66.196,09	47,32
900	Gospodarka komunalna i ochrona środowiska	100.000,00	139.900,00	66.196,09	47,32
90011	Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	100.000,00	139.900,00	66.196,09	47,32
	§6110 – Wydatki inwestycyjne funduszy celowych	100.000,00	123.900,00	50.196,09	40,51
	§6120 – Wydatki na zakupy inwestycyjne funduszy celowych		16.000,00	16.000,00	100,00
IV	Stan na koniec roku	6.000,00	9.556,00	69.196,41	724,11

2204

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sygn. akt IV SA /Po 844/09

z dnia 17 lutego 2010 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia NSA Grażyna Radzicka
Sędziowie NSA Ewa Makosz – Frymus
WSA Ewa Kręcichwost - Durchowska
(spr.)
Protokolant st. sekr. sąd. Małgorzata Błoszyk

XXVI/180/05 z dnia 14 marca 2005 r.,

2. określa, że paragraf 11 uchwały Rady Miejskiej w Księżu Wielkopolskim nr XXVI/180/05 z dnia 14 marca 2005 r., nie podlega wykonaniu.

(-) E. Kręcichwost – Durchowska
(-) G. Radzicka
(-) E. Makosz - Frymus

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 lutego 2010 r. sprawy ze skargi Prokuratora Rejonowego w Śremie na uchwałę Rady Miejskiej w Księżu Wlkp. z dnia 14 marca 2005 r. nr XXVI/180/05 w przedmiocie regulaminu udzielania pomocy dla uczniów,

1. stwierdza nieważność paragrafu 11 uchwały Rady Miejskiej w Księżu Wielkopolskim nr

UZASADNIENIE

Rada Miejska w Księżu Wlkp., z powołaniem się na przepis art. 90f ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.- dalej ustawa o systemie oświaty), podjęła w dniu 14 marca 2005 r. uchwałę Nr XXVI/180/05 w sprawie regulaminu udzielania po-

mocy materialnej dla uczniów.

Na powyższą uchwałę skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Śremie zarzucając jej:

- rażąco naruszenie art. 90e ust. 1 w zw. z art. 90 f pkt 4 ustawy o systemie oświaty, poprzez zdefiniowanie pojęcia „zdarzenie losowe” i tym zawężenie kręgu osób uprawnionych na podstawie ustawy o systemie oświaty do otrzymania pomocy materialnej o charakterze socjalnym.

W uzasadnieniu skargi Prokurator wskazał, iż uchwała Rady Miejskiej rażąco narusza przepis art. 90e ust. 1 w zw. z art. 90f pkt 4 ustawy o systemie oświaty, albowiem bez podstawy prawnej definiuje użyte w ustawie pojęcie „zdarzenia losowego” poprzez przyjęcie, iż do wymienionych zdarzeń należą: śmierć kogoś z rodziców lub prawnych opiekunów, pożar, powódź i w ten sposób bezprawnie zawęża krąg osób uprawnionych do otrzymania zasiłku szkolnego.

Prokurator podniósł, iż regulacje rangi ustawowej określające kompetencje organów gminy w sprawach z zakresu udzielania pomocy materialnej dla uczniów zawiera ustawa o systemie oświaty. Zgodnie z treścią art. 90f ustawy o systemie oświaty, rada gminy uchwała regulamin udzielania pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla uczniów zamieszkałych na terenie gminy, kierując się celami pomocy materialnej o charakterze socjalnym, w którym określa w szczególności:

1) sposób ustalania wysokości stypendium szkolnego w zależności od sytuacji materialnej uczniów i ich rodzin oraz innych okoliczności, o których mowa w art. 90d ust. 1;

2) formy, w jakich udziela się stypendium szkolnego w zależności od potrzeb uczniów zamieszkałych na terenie gminy;

3) tryb i sposób udzielania stypendium szkolnego;

4) tryb i sposób udzielania zasiłku szkolnego-w zależności od zdarzenia losowego.

Prokurator wskazał również, iż zgodnie z art. 90e ust. 1 ustawy o systemie oświaty uczniowi znajdującemu się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej z powodu zdarzenia losowego może być przyznany zasiłek szkolny, przy czym zgodnie z art. 90m ustawy o systemie oświaty świadczenie pomocy materialnej o charakterze socjalnym przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta.

W ocenie prokuratora tak sformułowane przepisy rangi ustawowej wskazują jednoznacznie, iż radzie gminy nie służy prawo definiowania, względnie ustalania, co jest zdarzeniem losowym uprawniającym do uzyskania zasiłku szkolnego albowiem rada gminy nie jest upoważniona do definiowania pojęć użytych w ustawach, a ocena czy w danym przypadku mamy do czynienia ze zdarzeniem losowym jest elementem procesu stosowania, a nie stanowienia prawa i należy do organu wykonawczego gminy.

Prokurator podkreślił, iż zgodnie z art. 7 Konstytucji

Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów prawa. Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalony przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na zasadzie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

Prokurator podkreślił, iż ustawodawca nie zdefiniował znaczenia pojęcia „zdarzenie losowe”, zaś zgodnie z definicją zawartą w Słowniku Języka Polskiego (Warszawa 1995, t. II s. 50) zdarzeniem losowym nazwać można wszystkie takie zdarzenia, które są zależne od losu - kolei, wydarzeń życia, nieprzewidywalne, niemożliwe do uniknięcia, nawet przy zachowaniu należytej staranności o swoje sprawy.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska wniosła o oddalenie skargi wskazując, iż w jej ocenie upoważnienie do określenia trybu i sposobu udzielania zasiłku szkolnego w zależności od zdarzenia losowego oznacza możliwość zróżnicowania udzielania tegoż zasiłku zależnie od konkretnego zdarzenia losowego, które wystąpiło. Zdaniem Rady może ona definiować pojęcie „zdarzenia losowego” aby zależnie od przyjętej definicji określić tryb i sposób udzielania zasiłku szkolnego dla konkretnego zdarzenia losowego.

W ocenie organu w § 11 zaskarżonej uchwały został jedynie wskazany otwarty katalog konkretnych zdarzeń mogących być w pierwszej kolejności uznanych za zdarzenie losowe. Użycie w przepisie uchwały wyrazów „w szczególności, zdaniem Rady wyraźnie i wprost wskazuje, że treść pojęcia „zdarzenie losowe” zawiera jeszcze inne zdarzenia mogące mieć charakter losowy.

Na rozprawie w dniu 17 lutego 2010 r. Prokurator podtrzymał skargę.

Pełnomocnik organu wniósł o oddalenie skargi.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Kontrola sądu administracyjnego, zgodnie z art. 1 §1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) i art. 3 §1 i §2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm. – dalej Ppsa) polega na badaniu zgodności z prawem zaskarżonych aktów administracyjnych. Kontrola ta sprowadza się do zbadania, czy w toku rozpoznania sprawy organy administracji publicznej nie naruszyły prawa materialnego i procesowego w stopniu istotnie wpływającym na wynik sprawy.

Przedmiotem kontroli w niniejszej sprawie jest uchwała Rady Miejskiej w Książu Wlkp. Nr XXVI/180/05 z dnia 14 marca 2005 r. w sprawie regulaminu udzielania pomocy materialnej dla

uczniów.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że za-
skarżona uchwała ma charakter normatywny. Od-
nosi się ona bowiem do wszystkich uczniów, za-
mieszkałych na terenie gminy. Jako normatywny
akt wykonawczy należący do kategorii prawa miej-
scowego, uchwała powinna spełniać wymogi praw-
ne ustanowione dla tej kategorii aktów.

W myśl przepisu art. 87 ust. 2 Konstytucji Rze-
czypospolitej Polskiej, akty prawa miejscowego są
źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rze-
czypospolitej Polskiej na obszarze działania organów
, które je ustanowiły.

Zaliczanie aktów prawa miejscowego do źródeł
powszechnie obowiązującego, pociąga za sobą kon-
sekwencje w postaci odnoszenia do nich (i spełnie-
nia przez nie) wszystkich zasad charakteryzujących
tworzenie i obowiązywanie systemu źródeł prawa
powszechnie obowiązującego, przede wszystkim
zaś zasady prymatu ustawy w hierarchii aktów
prawnych i zasady, że wszystkie inne akty praw-
twórcze mogą być wyłącznie stosowane na podsta-
wie upoważnienia zawartego w ustawie. W stosun-
ku do prawa miejscowego zasady te wyraża przede
wszystkim art. 94 Konstytucji, który stanowi, że or-
gany samorządu terytorialnego, organy administra-
cji rządowej ustanawiają akty prawa miejscowego
na podstawie i w granicach upoważnień zawartych
w ustawie. Zatem w akcie rangi ustawowej zawar-
te musi być upoważnienie dla lokalnego praw-
dawstwa, czyli tzw. delegacja. Zasada ta znajduje
potwierdzenie w przepisie art. 40 ust. 1 ustawy z
dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst
jednolity Dz.U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze
zm.), który stanowi, że na podstawie upoważnień
ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia
przepisów prawa miejscowego. Upoważnienie to
musi być wyraźne, a nie tylko pośrednio wynikają-
ce z przepisów ustawowych.

Szczegółowe upoważnienie ustawowe określa
materię, która może być przedmiotem regulacji w
drodze aktu prawa miejscowego i organy kompeten-
cyjne do jego wydania oraz reguluje niekiedy rów-
nież inne sprawy związane z wydawaniem i wej-
ściem w życie przepisów prawa.

W niniejszej sprawie uchwała Rady Miejskiej zo-
stała wydana na podstawie upoważnienia usta-
wowego zawartego w art. 90f ustawy o systemie
oświaty.

Zgodnie z art. 90e ust. 1 ustawy z dnia 7 wrze-
śnia 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr
256, poz. 2572 ze zm.) zasiłek szkolny może być
przyznany uczniowi znajdującemu się przejściowo
w trudnej sytuacji materialnej z powodu zdarzenia
losowego. Rada gminy uchwała regulamin udziela-
nia pomocy materialnej o charakterze socjalnym dla
uczniów zamieszkałych na terenie gminy, kierując
się celami pomocy materialnej o charakterze socjal-
nym, w którym określa w szczególności (art. 90f
ustawy o systemie oświaty):

1. sposób ustalania wysokości stypendium szkol-
nego w zależności od sytuacji materialnej uczniów i
ich rodzin oraz innych okoliczności, o których mowa
w art. 90d ust. 1;

2. formy, w jakich udziela się stypendium szkol-
nego w zależności od potrzeb uczniów zamieszkałych
na terenie gminy;

3. tryb i sposób udzielania stypendium szkolnego;

4. tryb i sposób udzielania zasiłku szkolnego w
zależności od zdarzenia losowego.

Uwzględniając treść powyższych przepisów usta-
wy o systemie oświaty Sąd doszedł do przekona-
nia, że ustawodawca w sposób umyślny użył poję-
cia „zdarzenie losowe” w znaczeniu potocznym, tak
by obejmowało ono różnicowany wachlarz zdarzeń
nadzwyczajnych i nieprzewidywalnych mogących
znacząco utrudnić sytuację materialną ucznia. Już
samo określenie „losowe” wskazuje, że chodzi kata-
log stanów faktycznych, których charakteru i cech
nie można z góry określić.

W świetle takiego zamysłu ustawodawcy definio-
wanie pojęcia niedookreślonego w akcie rangi pod-
ustawowej narusza prawo. Ustalając znaczenie po-
jęcia „zdarzenia losowego” Rada Miejska dopuściła
się zatem nieuprawnionego zabiegu legislacyjnego.
W orzecznictwie sądowym (zob. wyrok z dnia 30
października 2007 r. sygn. akt II OSK 1954/06), jak
też orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego wska-
zuje się na konieczność ścisłej interpretacji przepi-
sów kompetencyjnych upoważniających do stano-
wienia prawa. Trybunał Konstytucyjny sformułował
w tym zakresie szereg zasad, jakie należy przestrze-
gać tworząc akty normatywne rangi podustawowej.
W kontekście tej sprawy warto zwrócić uwagę dwie
z tych zasad:

- brak stanowiska ustawodawcy w jakiejś sprawie,
przejawiający się w nieprecyzyjności upoważnienia,
musi być interpretowany jako nie udzielenie w da-
nym zakresie kompetencji normodawczej. Upoważ-
nienie nie może opierać się na domniemaniu objęcia
swym zakresem materii w nim nie wymienionych.
Nie podlega też ono wykładni rozszerzającej ani ce-
lowościowej (wyrok z dnia 5 października 1999 r.
sygn. akt U 4/99 i powołane tam orzeczenia);

- jeżeli akt określa tryb postępowania, to powinien
to czynić w taki sposób, aby zachowana została
spójność z postanowieniami ustawy (zob. wyrok z
dnia 8 grudnia 1998 r. sygn. akt U 7/98).

Jak wskazano, w ustawie o systemie oświaty
ustawodawca nie wypowiedział się, jak należy ro-
zumieć znaczenie pojęcia „zdarzenie losowe”. Jed-
nocześnie upoważnił gminy do określenia „trybu i
sposobu udzielania zasiłku szkolnego w zależności
od zdarzenia losowego”. W takim kontekście upo-
ważnienie do wydania aktu prawa miejscowego na-
leży rozumieć jako pozwalające na różnicowanie
trybu i sposobu udzielania zasiłków w zależności od
charakteru niektórych, szczególnych zdarzeń los-
owych. W żadnym razie gmina nie może natomiast
określać katalogu zamkniętego tych zdarzeń, gdyż

z woli ustawodawcy pojęcie to ma charakter niedookreślony - w ten sposób obejmując możliwie szeroki wachlarz sytuacji faktycznych.

Zważywszy na przytoczone wyżej reguły stanowienia aktów podustawowych, warto podkreślić, że z kompetencji do określania „trybu i sposobu udzielania zasiłku” (art. 90f pkt 4 ustawy o systemie oświaty) upoważniony organ powinien czynić użytek w sposób spójny z zamysłem ustawodawcy. W ustawie o systemie oświaty wyraźnie uzależniono uprawnienie do zasiłku szkolnego od każdej sytuacji mieszczącej się w zakresie pojęcia „zdarzenie losowe”. Stąd gmina nie może definiować tego pojęcia, jak też nie może kształtować trybu i sposobu udzielania zasiłku w sposób, który by ograniczał możliwość pozyskania pomocy przez jakiegokolwiek ucznia dotkniętego zdarzeniem losowym w znaczeniu ustawowym.

Na potwierdzenie powyższego wyводу wskazać należy na przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2000 r. Nr 100, poz. 908), które - w zasadzie - powinno być respektowane w toku formułowania każdego aktu normatywnego. Zgodnie z §149 tego rozporządze-

nia, w akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej.

Słusznie zatem zwraca uwagę skarżący, iż Rada nie została upoważniona do definiowania pojęć, którymi posługuje się prawodawca, jak też bez wyraźnego wskazania nie jest upoważniona do formułowania desygnatów pojęć językiem prawnym, jeżeli ustawodawca nie nadaje normatywnego znaczenia używanym w ustawie zwrotom, bowiem zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, iż ten sam termin będzie miał odmienne znaczenie na gruncie ustawy, aniżeli w kontekście postanowień uchwały rady gminy

Mając na względzie powyższe, Sąd - na podstawie art. 147 Ppsa orzekł jak w pkt 1 sentencji. O wykonalności zaskarżonego aktu Sąd orzekł na podstawie art. 152 Ppsa.

(-) E. Kręcichwost – Durchowska
(-) G. Radzicka
(-) E. Makosz – Frymus

2205

ANEKS NR 1/2010

z dnia 24 marca 2010 r.

do porozumienia z dnia 1 kwietnia 2004 r. w sprawie powierzenia Burmistrzowi Gminy i Miasta Raszków prowadzenia spraw związanych z zimowym utrzymaniem niektórych dróg powiatowych

1. Porozumienie przedłuża się na 2010 rok.
2. Wysokość dotacji, o której mowa w §2, pkt 2 porozumienia, na rok 2010 wynosi 35.410,00 zł.
3. Pozostałe zapisy porozumienia pozostają bez zmian.

4. Aneks sporządzono w czterech egzemplarzach, trzy dla Przekazującego jeden dla Przejmującego.

Starosta
Włodzimierz Jędrzejak

Wicestarosta
(-) mgr inż. Krzysztof Rasiak

Burmistrz
Gminy i Miasta Raszków
(-) mgr Jacek Bartczak